

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 17. Raymundi Capisucchi Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

boris sui præmium in cælis præstolaturus.

Sæc. XVII.

A. C. 1691.

§. XVII.

*Raymundi Capisucchi Cardinalis
fata.*

Purpuratis hoc anno denatis adjungimus Raimundum Capisucchium, qui ex pervetusta Romana Familia Romæ natus, atque in Sacro fonte Camillus dictus, pietatem, optimamque indolem a suis parentibus hausit: Literis autem humanioribus cum maximo profectu instructus anno ætatis suæ decimo quarto Ordinis FF. Prædicatorum habitum obtento nomine Raymundi induit, evolutoque anno professionem Romæ emisit, ætatis veniam concedente Urbano VIII. Studiorum ibidem cursu emenso, per plures annos cunctis scholæ officiis functus, tandem Theologiæ Magister creabatur: Postea Vincentii Candidi Magistri S. Palatii Socius primo adscitus, tum ab Innocentio X. Indicis Secretarius, Episcoporum examinatus, ac demum sacri Palatii Magister renuntiabatur, incertum relinquens, an plus ornamenti ab hisce dignitatibus acceperit, quam ob sua merita eis reddiderit: Erat enim eruditione ac doctrina præstantissimus, inge-

Mandos. in

Bibl. tom.

Palat. fast.

Card. t. 4.

Baron apol,

t. 2. l. 5.

Sæc. XVII. ingenita morum suavitate, orisque Ma
 A. C. 1691. jestate omnibus longe acceptissimus

Nectamen æmulum invidiam effugere poterat; hi ergo omnes malitiæ artes exhauriebant, ut Raymundum Alexandro VII. exosum redderent: occasionem captabant ex Vincentii Baronii libro (*) quem Raymundus approbabat, quamvis Author Jesuitas & præcipue Nithardum e Societate Cardinalem aggressus, eisdem doctrinæ moralis laxitatem exprobrasset. Hoc piaculare erat Raymundi crimen, propter quod tam acerbis vexationibus subire cogebatur, ut ultro Palatii Apostolici Magisterio cederet, ac æmulum iræ locum daret: Equidem Alexander VII. cognita Viri innocentia insignes offerebat Infulas, quas ipse tamen constanter recusavit, caussatus, Ecclesiæ haud satis consultum esse, si Episcopus præesset aliis, qui illum nondum fama in integrum reparata, reprehensibilem esse, putarent. Maluit igitur solitarius cum suis in Monasterio

(*) Huic libro titulus erat: *Ethices Christianæ septendecim loci, sive opinionum a legistantium necessarius ad salutem delectus vindicatus a novissimis dissertationibus fidei Amadæi Martini Esparzæ, Terilli, Honorati Fabricii Lucii, Bonæ spei & Egidii Estrix.*

nasterio Sacris Musis vacare, donec ab **Sæc. XVII.**
 eodem Pontifice primum a Magistro Or- **A. C. 1691.**
 dinis locum acceptare jussus, tandem
 a Clemente X. qui Raymundi merita
 Ecclesiæ necessaria censebat, ad pri-
 stinam Magisterii dignitatem, ceteros-
 que honores revocatus est, non sine
 communi omnium aggratulatione:
 Tum vero Raymundi virtus ex hisce
 tenebris emersa tam clare eluxit, ut
 Innocentius XI. ejus merita & præ-
 clara obsequia Sedi Apostolicæ præstita
 haud inferiore præmio, quam Romana
 Purpura compensari posse ratus, eun-
 dem Presbyteris Cardinalibus adscripsit,
 qua dignitate fulgens, nihil a pristino
 Ecclesiæ inserviendi studio remisit, sed
 plurimum Congregationum Collega in
 maxime arduis negotiis suam impen-
 dit operam: diem tandem supremam
 Romæ obiit vigesimam secundam Apri-
 lis, annos natus septuaginta quinque.
 Scripsit controversias Theologicas,
 Appendices ad easdem, censuram seu
 votum ad librum de cultu SS. Veteris
 Testamenti, Discursus de gradu virtu-
 tum in Sanctis Canonisandis requisito,
 Sacros sermones in Sacello Pontificio
 a variis habitos, vitam B. Joannis
 Chisii & B. Angelæ, orationem pane-
 gyricam in laudem D. Thomæ, Quæ-
 stiones Theologicas & dogmaticas,
Hist. Eccles. Tom. LXV. D Dife

Sæc. XVII. Dissertationem Historico-Theologicam
A. C. 1691. de hæreticis Prædestinarianis præter
plura alia nondum typis edita.

§. XVIII.

Principum atque Illustrium extrema

*Ill. Europ.
tom. 14.
Priet. An-
nal. cont.
Sæger Hist.
Eccles. p. 83.*

Hoc item anno Joannes Georgius III. Saxonix Elector non sine maxi-
mo omnium luctu mortalitatem exiit,
cum enim in Cæsareis castris ad Rhe-
num malignæ febres tanta rabie gra-
sarentur, ut iis affecta essent decem
ferme armatorum millia, ipse etiam
Elector morbo oppressus, die decima
sexta Augusti e castris Tubingam de-
latus est, ubi demum die undecima
Septembris decessit, postquam non-
nisi annos quadraginta quatuor & dies
viginti inter mortales vixerat. Prin-
ceps erat de Germanix Republica opti-
me meritus, utpote qui ad Viennam
liberandam inter primos advolabat,
Gallorum violentiis strenue sese oppo-
nebat, & Leopoldum Cæsarem tan-
quam Patrem suum mirifice colebat.
Successorem habuit Filium suum Joan-
nem Georgium IV. Decessit etiam
Adrianopoli ex Apoplexia die vigesima
secunda Julii Solimanus Turcarum Im-
perator anno ætatis suæ quinquagesi-
mo: Pari fato & morbo sublatus est